

ORTAOKUL
VE
İMAM HATİP ORTAOKULU

KUR'AN-I KERİM

KUR'AN-I KERİM'İ TANIYALIM

II. KUR'AN'IN MESAJINI ANLIYORUM

Hz. Salih (a.s.)

Hz. Salih (as) ve Semud Kavmi

Hicaz ve Şam arasında bulunan ve “Vadi’l-Kura” diye de bilinen Hicr’e yerleşmişlerdi. Burada yaşayan kavme “Semûd” kavmi denmekteydi. Semûd kavminin yaşadığı yerler onların gücünü ve zenginliğini gösteren şeylerle doluydu. Mükemmel taş işçiliği ürünü saraylar yontmuşlardı dağlarda. Hz. Hud’dan sonra onun getirdiği tevhit dininden uzaklaşmış insanlar, putperestlik karanlığına tekrar düşmüşlerdi. Ahlak, adalet, insani değerler ayaklar altındaydı. İktidarı, gücü elinde bulunduranlar, insanları tekrar ezmeye başlamıştı

Allah Semûd kavmine kendi içlerinden Hz. Salih'i peygamber olarak gönderdi. Hz. Salih peygamber olmadan önce kavmi içerisinde çok sevilen, kendisine güvenilen bir kişi idi.

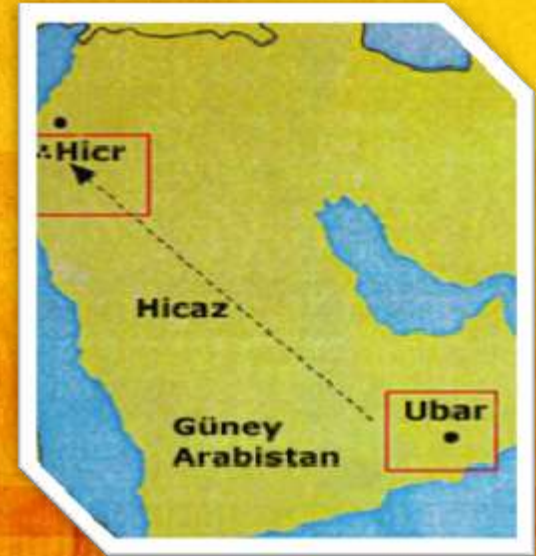
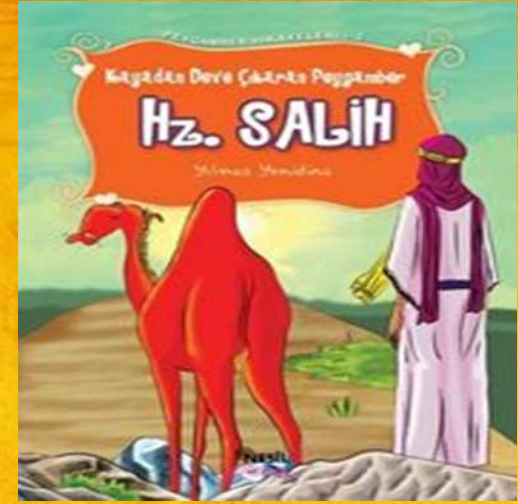
«Semûd kavmine de kardeşleri Salih'i gönderdik.» Hud suresi, 61

Hz. Salih onlara şöyle seslendi:

«— Ben sizin için güvenilir bir elçiyim. Allah'tan korkun ve bana itaat edin. Ben sizden buna karşılık bir ücret istemiyorum.

Benim ücretim yalnız âlemlerin Rabb'ine aittir.»

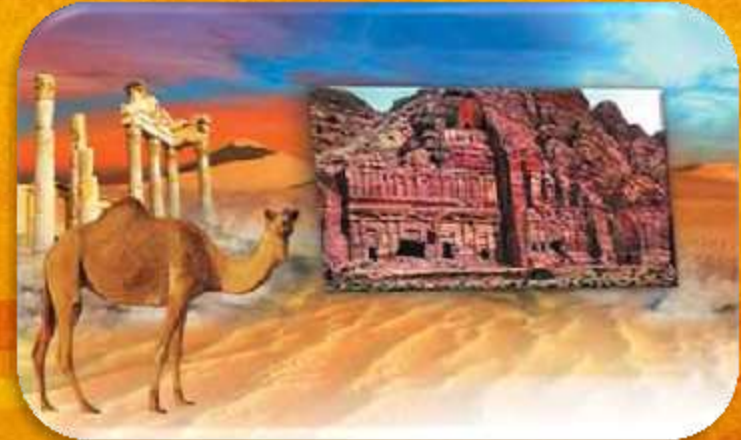
Şuarâ suresi, 143–145

Hız. Salih insanları Allah'a kulluğa davet ediyordu. Semûd kavminin Salih'ten beklediği ve umduğu bu değildi. Söyledikleri hiç de hoşlarına gitmemişti.

«— Hız. Salih, sen Őu ana kadar aramızda büyük umutlar beslenen biriydin. Demek sen bizi atalarımızın tapındığı Őeylere tapmaktan alıkoyacaksın? Doğrusu bizi kendisine çağırđın din hakkında epey kaygı ve Őüphelerimiz var.» Hud suresi, 62

Hız. Salih (a.s.) adı gibi salih, iyi bir insandı. Kavmi onu çok severdi. Sözlerinin onlar için değeri vardı, dinlenirdi. Ah, keŐke Őimdiki gibi konuŐmasaydı. Onların iŐlerine karıŐmasa, ilahlarına laf etmese, zulüm üzere iŐleyen düzenlerini eleŐtirmeseydi.

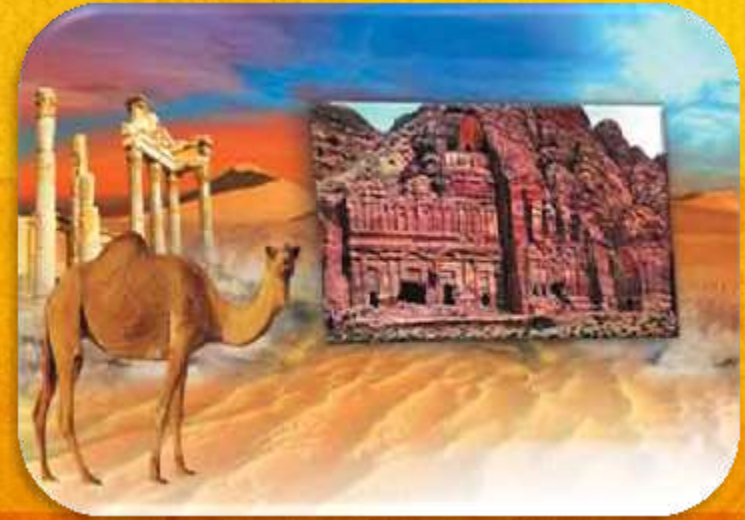
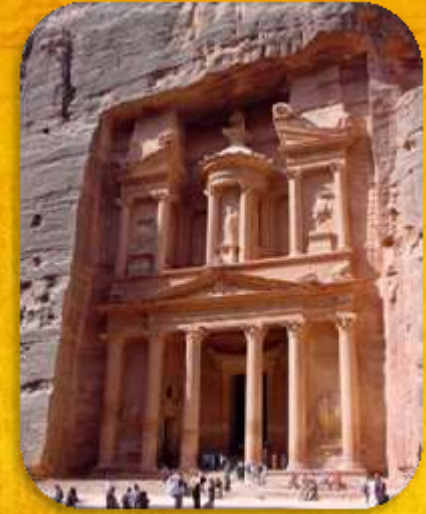

Semûd Kavminin ileri gelenleri birbirlerine baktılar. Salih ile mücadele etmek, onu davasından vazgeçirmek zor görünüyordu. Anlamışlardı, Hz. Salih susmayacaktı.

Susmadı da... Uyarılarına, hatırlatmalarına devam etti:

«— Düşünün ki Allah, Âd'dan sonra sizi hâkim kıldı ve yeryüzünde sizi yerleştirdi. Onun düzlüklerinde saraylar ediniyorsunuz, dağlarını yontup evler yapıyorsunuz, artık Allah'ın nimetlerini hatırlayın da yeryüzünde bozgunculuk yapıp karışıklık çıkarmayın.»

A'raf suresi, 74

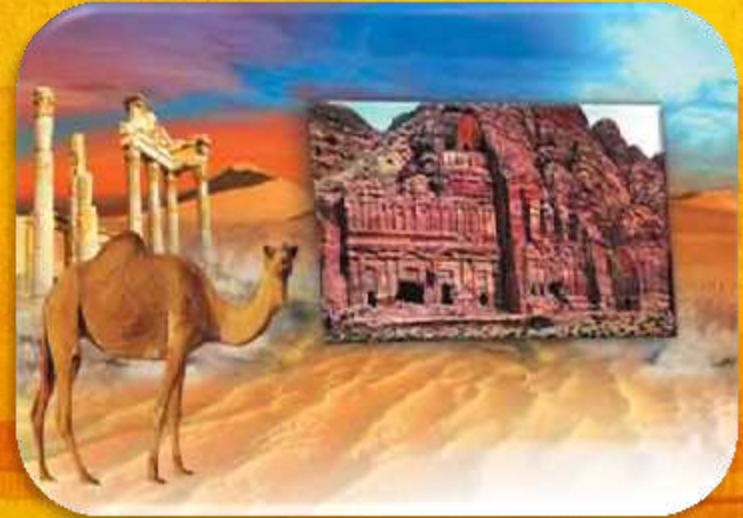

İnanmayanlar şaşkınlık içerisindeydi. Salih giderek sözlerinin dozunu artırıyordu. İlahlarını terk etmelerini, tek Allah'a inanmalarını, kendisine itaat edip sözünü dinlemelerini istiyordu. Öfkeyle ona bağırıyorlar:

«— Sen şüphesiz, büyülenmiş birisin. Sen de bizim gibi bir insansın.»

Şuarâ suresi, 153–154

Peygamberlerin inanmayanlardan duyduğu şeyler genelde aynı idi. Aynı şeyleri söylüyorlardı. Hz. Nuh'a ve Hz. Hud'a yapılan itirazların aynısı Hz. Salih'e de yapıldı. Onun insanlar arasından seçilmesini bile eleştiriyorlardı. İnsanlara, kendi içlerinden birinin peygamber olarak gönderilmesi son derece doğaldı. Her şeyi ile örnek olacaktı elbette peygamberler. Konuşmalarıyla, yemeleriyle, içmeleriyle, gülmeleriyle, ağlamalarıyla.

Başlarına bir azap gelmesin diye onları
doğruya çağırıyordu:

«— Kavmim! İyilikten önce neden
kötülüğü istiyorsunuz?

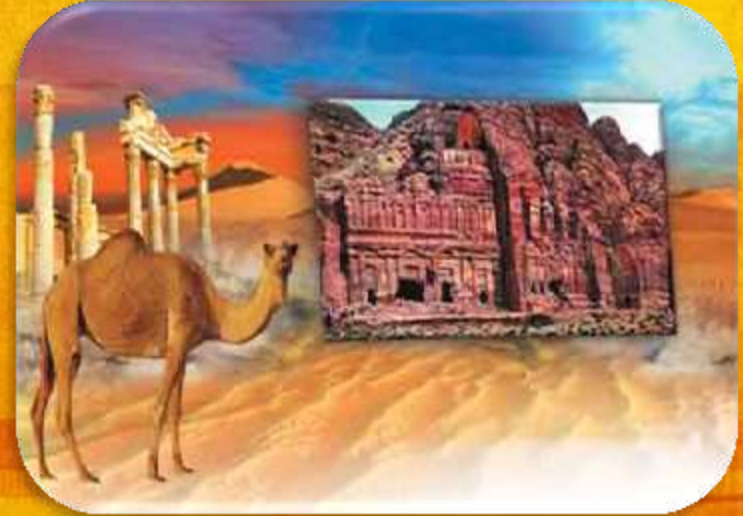
Esirgenmeniz için Allah'tan mağfiret
dilemeniz gerekmez mi?

Onlar ise “Senin ve seninle beraber
bulunanların yüzünden uğursuzluğa
uğradık.” dediler.»

Neml suresi, 46–47

Ne garip, kendi yaptıkları çirkinlikleri güzel
görmeye başlayanlar tertemiz insanların
hayatlarını kötü görüyor, onları kınıyorlardı.
Hz. Salih'e etki edemeyen inkârcılar, hileli bir
yola başvurdular; inananların gönüllerine
şüphe tohumları ektiler. Ama onların
unuttukları bir gerçek vardı.

Allah'a gönülden inananlar, onların sözlerine
kulak asmadılar.

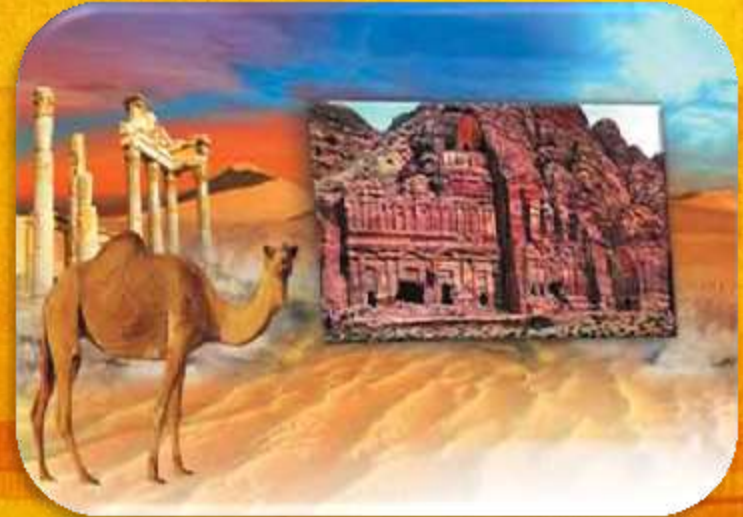

Hız. Salih, Allah'a kulluk etmeye yanaşmayan bu kibirli ve zorba insanlara karşı halkını uyardı:

**«— O inkârcıların emrine uymayın.
Yeryüzünde bozgunculuk yapan,
... o kimselerin sözüyle
hareket etmeyin.»
Şuarâ suresi, 151–152**

Hız. Salih zalimleri bir kez daha uyardı:

**«— Siz burada güven içinde
bırakılacağınızı mı sanıyorsunuz?
Böyle bahçelerde, çeşme başlarında?
Ekinler ve yumuşak tomurcuklu güzel
hurmalıklar arasında? Allah'tan
korkun ve bana itaat edin.»
Şuarâ suresi, 146–150**

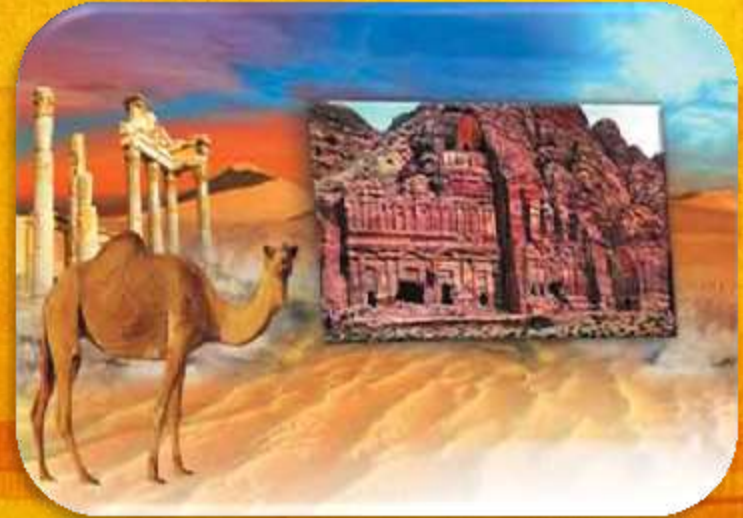

Büyüklenenler, Hz. Salih'in söylediklerinden hoşlanmadı ve onu halk önünde küçük düşürmek için yapamayacağı bir işe davet etmek istediler. Ondan bir mucize göstermesini istediler:

«— Eğer doğruyu söylüyorsan bize bir mucize getir.» Şuarâ suresi, 154

Mucize, olağanüstü bir şeydi. Bir benzerini sıradan insanların yapamayacağı kadar büyük bir şeydi. Ancak Allah dilerse gerçekleşirdi. Mucize gerçekleştikten sonra şayet mucizeyi isteyenler inanmazlarsa ardından azap gelirdi. İsteklerine cevap çok hızlı gelmişti. Mucize canlıydı. İnanmayanlarla Hz. Salih arasında belirlenen bir günde, kayaların arasından, hepsinin gözü önünde çıkagelmişti.

**MUCİZE, PEYGAMBERLİĞİN KANITIDIR.
MUCİZEYİ İNSANLAR YAPAMADIĞI İÇİN
O KİŞİNİN HAYAL GÖRMEDİĞİNİ YANI
ALLAHIN ELÇİSİ OLDUĞUNU ANLARIZ.**

**«Kavmim! İşte Őu, Allah'ın
devesi, size bir mucizedir.**

Bırakın onu,

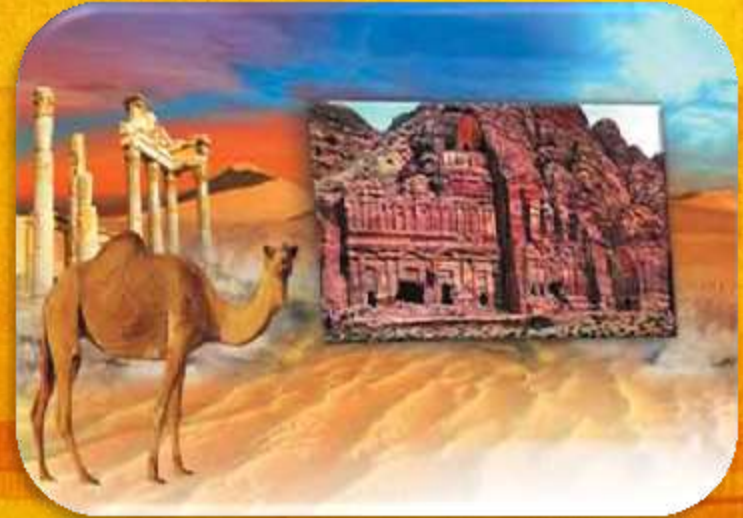
Allah'ın arzında yesin.»

Hud suresi, 64

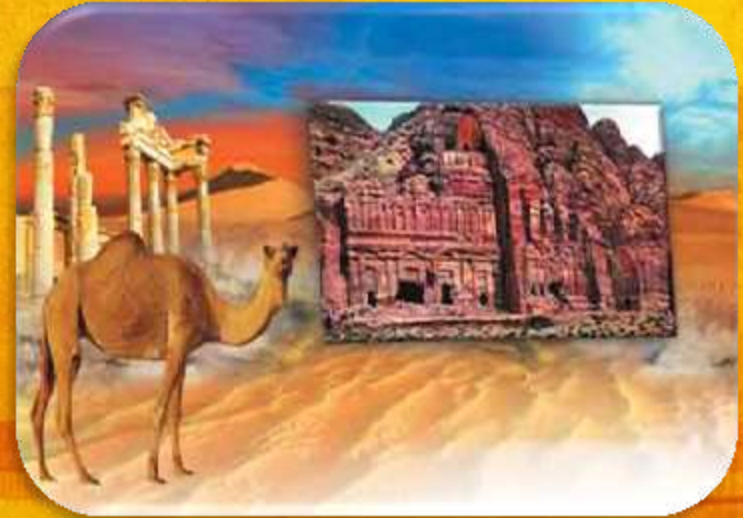
**«Bir gün onun su içme hakkı
var, belli bir günün su içme
hakkı da sizin. Sakın, ona bir
kötülük yapmayın, sonra büyük
bir günün azabı sizi yakalar.»**

Şuarâ suresi, 155–156

«Şehirde dokuz kişi vardı ki yeryüzünde bozgunculuk yaparlar, düzeltmezlerdi. Bunlar birbirlerine Allah adına söz verip anlaşarak şöyle dediler: Biz, gece ona ve adamlarına baskın yapıp onları öldürelim sonra da akrabalarına “Onun ve adamlarının öldürülme olayına biz katılmadık, gerçekten biz doğru söylüyoruz.” deriz. Onlar böyle bir tuzak kurdular, biz de onlar hiç farkında olmadan tuzaklarını boşa çıkardık.» Neml suresi, 48–50 Hz. Salih 'e dokunamadılar ama deveyi öldürdüler.

“Devenin ayaklarını keserek öldürdüler.” Kamer suresi, 29
Ama pişman oldular. Şuarâ suresi, 157

«— Salih! Eğer sen peygambersen bizi tehdit ettiğin azabı bize getir, dediler.» A'raf suresi, 77

“Zulmedenleri o korkunç ses yakaladı, yurtlarında çöküp kaldılar.”

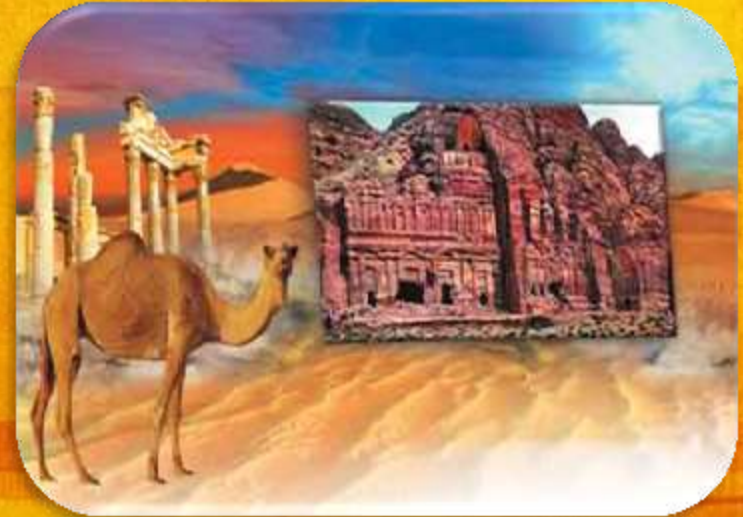
Hud suresi, 67

“Orada hiç yaşamamış gibi oldular. İyi bilin ki Semûd milleti, Rablerini inkâr ettiler ve Allah'ın rahmetinden uzaklaşıp gittiler.”

Hud suresi, 68

“Semûd kavmine doğru yolu göstermiştik. Ama onlar körlüğü doğru yolda gitmeye tercih ettiler. Kazandıklarının karşılığı olarak onları alçaltıcı azabın yıldırımını çarptı.”

Fussilet suresi, 17

“Nihayet azap emrimiz gelince Salih’i ve onunla beraber inanmış olanları rahmetimizle kurtardık, onları o günün zilletinden kurtardık. Doğrusu Rabb’in çok kuvvetli ve üstün olandır.” Hud suresi, 66

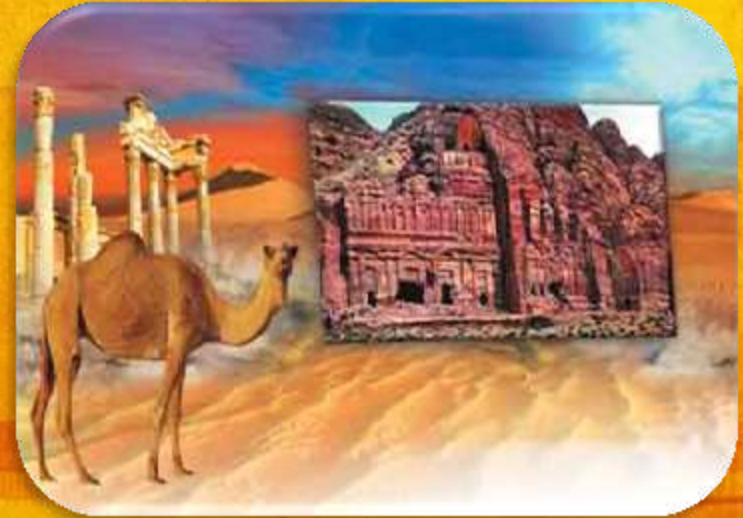
Salih (a.s.) azaba uğrayan milletine bakıp üzüntüyle şöyle diyordu:

«—”Kavmim! Ben size Rabb’imin mesajlarını duyurdum ve size öğüt verdim. Fakat siz öğüt verenleri sevmiyorsunuz.»

A’râf suresi, 79

Semûd kavminden geriye ne kaldı?

“Zulümleri yüzünden çökmüş, ıssız kalmış evler.” Neml suresi, 52

“2003’ten beri hizmete devam”

*Ek işimiz değil,
Tek işimiz...*

TIKLAYINIZ
DAHA FAZLA
DÖKÜMAN İÇİN

 DDY YAYINLARI
İnönü M. Turgutreis C. No:63 İZMİR

 dindersi.com
— 2003’den beri —

0 505 979 88 88 - 0 555 153 08 74